Pe cînd Alice se tot întreba ce vrea să spună șoarecele, acesta își depăna amărăciunea cam așa:

„Un șoarece pe care
L-a întîlnit
Prin hambare
L-a dat
In judecat'.
„Zău, am să
Te judec eu. Vii?
Ci nu te-mpotrivi.
O să ne mai certăm;
De judecat, zic eu,
Trebuie să ne judecăm;
Pentru că uite-așa,
Trebuie să fac și eu
Ceva, că prea
Stau azi degeaba.
Acu, asta
Mi-e treaba."
Zise șoarecele unei
Potăi rătăcite:
„Stimate domn,
Cinstite.
Ei, dar
Fără juriu
Și fără președinte
Crede-mă
Pe mine,
Nu-i cuminte!"
„Eu am să fiu
Acuzarea
Și tot eu
Județul,
Îi zise istețul
Cela bătrîn,
cu blană.
Și fiindcă eu
Sînt cel ce
Dreptatea
Imparte
Te-am
Condam-
nat
la moartel
„